

UN BANDOLER: EL MORRUT

A la segona meitat del segle XVIII es va fer famós un bandoler al llarg de la **N-340**, l'anomenada aleshores "carretera nova". Es deia **Joan Vives**, i com a sobrenom el **Morrut**. Atacava els viatgers i s'amagava pels boscos i coves d'**Ordal**. Sembla ser que a més de moure's per terres de **Subirats** també va actuar a les **Garrigues**.

Hi ha constància que va assaltar oficials de l'exèrcit espanyol, consta a la denúncia feta a **Vilafranca**. Van explicar com els havia robat els diners i els rellotges a més d'insultar-los. També està documentat que el **Morrut** i els seus companys van robar, al corregidor de **Tarragona**, 800 lliures, dues pistoles i l'espasa. En presentar la denúncia va explicar que la carretera nova era molt perillosa; hi podia haver més d'un robatori diari.

Davant aquesta situació el Governador civil va enviar 30 soldats a cavall perquè vigilessin i acompanyessin els viatgers des del **Pont del Lledoner** fins al **poble d'Ordal**. La meitat dels soldats cobria des del Pont del Lledoner fins al Port d'Ordal i l'altra meitat fins al poble. Per parelles protegien els que hi passaven. Aquest servei havia de ser gratuït però els militars el volien cobrar. A qui no els pagava no el protegien.

Les aventures del bandoler es van acabar el 13 de maig de 1797 quan va ser penjat a la forca, a **Barcelona**. El seu cap va ser clavat a una estaca a dalt el **port d'Ordal**... S'hi va estar cinc anys. Va ser retirat el mes d'agost de 1802 perquè el rei **Carles IV** i la reina **Maria Lluïsa** havien de passar per allí i no els agradava veure restes humanes. El cap va ser enterrat a la capella de **sant Mateu de Vallirana**

La fama del **Morrut** el va convertir en llegenda i es van afegir històries que no eren reals; com quan s'explica que tot sol va aconseguir la rendició d'un general amb la seva tropa; perquè va col·locar moltes barretines damunt les bardisses que feien la impressió que hi havia molts homes amagats, a punt per atacar.